

Виходить
з 1962 р.
№3-4
(1347-1348)
Березень
2009 рік

Марти всіх місяців варті. З весною Вас!

Родом із КНУБА

"ПЕРЕДАВАТИ ЗНАННЯ МОЛОДІ І РОБИТИ ЛЮДЯМ ДОБРО"

Президент України В. А. Ющенко вручає професору І. І. Назаренку диплом про Державну премію України в галузі науки і техніки 2008 року

Щороку, в травні, наша держава відзначає важливе для навчальних закладів свято – День науки. Наука – поняття точне, але і широке. Наука в Україні та у Київському національному університеті будівництва і архітектури зокрема – не лише статистика, цифри, наукові відкриття. Це, насамперед, люди, які займаються наукою, вчать студентів, готують кандидатів і докторів наук, є авторами підручників, навчальних посібників, монографій... Сьогодні наша газета веде бесіду саме з такою людиною: доктором технічних наук, Заслуженим діячем науки і техніки України, завідувачем кафедри машин і обладнання технологічних процесів, лауреатом Державної премії в галузі науки і техніки 2008 року, професором Іваном Івановичем Назаренком.

– Ваш педагогічний стаж близько 40 років. Супроводить його і науковий стаж. Тим більше, що нещодавно Ви стали лауреатом Державної премії України в галузі науки і техніки. Чим для Вас є наука?

– Наука в загальному сенсі цього поняття для мене є засіб засвоєння знань на будь-якому рівні освіти (навчання в школі, інституті, аспірантурі, робота викладачем). Щодо професії викладача вищої школи, то я вважаю, що висока професійна здатність можлива виключно у випадку серйозного заняття науковими дослідженнями. Логіка мислення, якісна формулювання проблеми сучасного стану в тій чи іншій предметній галузі знань, пошук раціональних та оптимальних рішень і перелік інших подібних питань притаманні педагогу-науковцю.

– Ви навчаєте майбутніх будівельників. Якби Ви не стали викладачем, то ким би були тоді?

– Мені складно сьогодні відповісти на це питання. Мої батьки – вчителі і, очевидно, гени визначили мою долю. І якщо гіпотетично уявити іншу професію, то це робота конструктором, оскільки після закінчення вузу два роки працював в проектно-інституті і відчував задоволення від роботи за кульманом.

– Чи вважаєте Ви, що з нинішніми студентами КНУБА спілкуватися важко? Яких студентів Вам особливо приємно вчити?

– Я так не вважаю. Спілкування зі студентами є важливим елементом у пошуках більш ефективного проведення занять. Молодь сьогодні, як і в будь-які часи, талановита, має високий рівень освіти, тому я із задоволенням хочу відмітити, що значна частина студентів прийшла до нашого вузу навчатися, і навчатися добре. На другу частину Вашого запитання можу відповісти наступним чином – мені особливо приємно вчити тих студентів, які намагаються отримати високий рівень знань.

Наступним питанням до Івана Івановича Назаренка стало традиційне для наших інтерв'ю під рубрикою "Родом із КНУБА": "Як Ви ставитесь до Болонської системи. Не заскоро ми "побігли" за Європою?". Але виявилось, що професор Назаренко активно займається цією проблемою, має декілька публікацій... Отже, що думку, відповідь професора ми вирішили вислати окремо, і друкуємо її поруч з бесідою під назвою "Рівномірне навчання протягом семестру"

– Як ставитесь до життя: песимістично чи оптимістично? Чим це об'ручуєте?

– Оптимістично. Обумовлено це моїми поглядами на життя, роботу, відповідно. Приємно, що майже половина викладачів кафедри мій колишні аспіранти, серед яких Ю. О. Баранов, А. Т. Сидерський, які вже самі вертають роботою аспірантів. Приємно, що робота викладача приносить задоволення. Так, разом з кафедрами прикладної математики і фізики створено міжкафедральний студентський науковий гурток, де студенти вже 1-го і 2-го курсів БМО опановують ази наукових досліджень. Приємно, що підрастають онуки, в мене їх троє.

– Як Ваше життєве кредо?
– Постійно вчитися, передавати свої знання молоді й робити людям добро.

Матеріал підготовлений газетою

Думка вченого

РІВНОМІРНЕ НАВАНТАЖЕННЯ ПРОТЯГОМ СЕМЕСТРУ

Протягом кількох років в Україні у вищих навчальних закладах вчать за Болонською системою. Ставлення до неї у всіх різне. Сьогодні свою думку викладає д.т.н., професор І.І. Назаренко:

– Як Ви ставитесь до Болонської системи. Не заскоро ми "побігли" за Європою?

– Я дякую Вам за слушне і важливе запитання. Ставлення позитивне і ось чому. Дійсно, освіта глибоко інтегрована в економіку, суспільне життя, а її рівень та якість істотно впливає на стан життя та на розвиток держави в цілому. Тому стан освіти, проблеми вдосконалення історичних систем отримання знань, їх практична реалізація є одним із нагальних питань сьогодення.

На мій погляд саме пошук більш досконалих методів навчання і приче до того, що в Європі були запропоновані основні положення загальної зони європейської вищої освіти, які впливають із сильної зовнішньої Європейських міністрів освіти, що була задекларована 19.06.1999 р. в м. Болонья (Італія).

Сутність цієї пропозиції полягає у наступних положеннях: введення двоцифрового навчання; запровадження кредитної системи; контроль якості освіти; розширення мобільності; забезпечення працевлаштування випускників; забезпечення прозорості європейської системи освіти; навчання протягом усього життя.

За структурою система, де проміжні етапи пропущені (відсутні школа, коледж, інститут і ін.), передбачає два ступені "бакалавр" і "магістр". Наукова ступінь одна – доктор наук, на відміну від існуючої, де іде підготовка за двома науковими ступенями – кандидат наук і доктор наук.

Запропонована система освіти приваблює можливість рівномірного навантаження студента протягом семестру, однак наша модель освіти формувалася на просторовому і часовому поєднанні здобуття освітніх та професійних кваліфікацій (професійна освіта).

На кожному ступені професійної та освітньої кваліфікації здобувається особою одночасно при засвоєнні відповідної освітньо-професійної програми певного освітньо-кваліфікаційного рівня та відповідного до нього освітнього рівня. Із здобуття підтверджується дипломом про освіту, який є одночасно і сертифікатом та у більшості випадків – ліцензіїю.

У країнах з ринковою економікою здебільшого застосовують модель подовою і діяльності системи освіти, за якою у вищих навчальних закладах виконують академічно орієнтовані програми – це професійно спрямована вища освіта. Після закінчення вузу випускник отримує диплом-документ про засвоєння академічно орієнтованої програми освітнього рівня, що надає йому право на продовження навчання за академічно орієнтованою програмою більш високого рівня (наприклад, бакалавр-магістр) або на підготовку за професійно орієнтованою програмою до виконання певної роботи, тобто здобуття відповідної кваліфікації у відповідних для цього закладах. Отже, професійну кваліфікацію це необхідно довести у відповідних спеціалізованих організаціях шляхом тестування професійної майстерності, після чого отримується сертифікат або ліцензія на здійснення необхідної професійної діяльності.

Таким чином, практичне значення системи освіти Болонської Хартії може бути оцінено в результаті проведеного експерименту, звичайно з урахуванням всього позитивного і ефективного, що, безумовно, є в системі освіти, існуючої в Україні.

"ПОНАД 400 ТИСЯЧ УКРАЇНЦІВ ХОЧУТЬ СТАТИ СТУДЕНТАМИ ЦЬОГО РОКУ"

У 2009 році зовнішнє незалежне оцінювання, яке є обов'язковим для вступу до вузу, пройдуть 412,9 тисяч абітурієнтів. Саме стільки чоловік подали свої заявки на проходження тестування в Українській центр оцінювання якості освіти (УЦОЯО) до 3 березня. Ще троє бажають поступити у вузи було більше – 466,6 тисяч. Оцінювання пройде з 6 травня по 5 червня.

Найбільше охочих стати студентами виявилось у східних областях України – Донецькій (33.525), Дніпропетровській (31.468) та Харківській (25.755 учасників). Найменше бажаних пройти зовнішнє оцінювання зафіксовано в Чернівецькій (6.399) та Кіровоградській (8.211) областях. В Києві виявили бажання випробувати свій шанс стати студентами цього року виявилось 24 тисячі 834 особи.

Найпопулярнішими предметами, окрім загальнообов'язкової української мови та літератури, стали математика та історія України, які обрали відповідно 56,3% та 41,7% від зареєстрованих. Найменше бажаних оцінити свої знання виявилось з іспанської та французької мов – 178 та 950 випускників.

У 2009 році на абітурієнтів чекають деякі зміни. Так, загальна кількість предметів, по яких можна пройти тестування, зменшена з 11 до 8. Міністерство освіти було прийнято рішення відмінити тести по основах економіки, зарубіжній літературі і всесвітній історії. При цьому кожен випускник зможе пройти тести по п'яти предметах, а не по трьох, як було у минулому. Українська мова і література залишаються обов'язковими для вступу. При цьому в 2009 році центр оцінювання якості освіти видаватиме учасникам тестування єдиний сертифікат, де будуть вказані результати оцінювання по всіх предметах. Мінімальний необхідний проходний бал залишається тим самим – 124. Саме з такого результату тестування вищі школи заклади починають приймати документи. Проте цього року на спеціальності, де існує великий конкурс, приймальним комісіям вузів буде дозволено підвищувати цей планк для профільних предметів, відзначають в Міністерстві. "Хоч 200 балів", – заявив міністр освіти і науки Іван Вакарчук.

За матеріалами МОН

Ірина Белік, учениця 11-Б класу київської школи, абітурієнтка КНУБА:

"МУЗЕЙ ТРЕБА ВІДВІДУВАТИ"

Так, я ходжу в музей. Була в музеї російського мистецтва подружжя Ханенків, музеї Західного та Східного мистецтва, Українському національному музеї, музеї Тараса Шевченка. Ходила туди із класом, коли вчила вчителька, і самостійно. Знаю, що в Києві багато музеїв: музей Лесі Українки, музей води, музей Михайла Булгакова, музей однієї вулиці та ін. Галереї мистецтв, музеї ботаніки, етнографії, археології, історичний... Іх треба відвідувати. Найближчим часом маю намір побувати в декілька київських музеях.

Анатолій Крисаченко, студент І курсу КНУБА:

"МОЛОДЬ БІЛЬШЕ ХОДИТЬ В КІНО"

Декілька разів бував у галереї "Мистецьв". Ще знаю музеї Т. Шевченка, що знаходиться в будинку, де жив відомий київський меценат В. Терещенко, Музей російського мистецтва, що розташований на вул Терещенківській в будинку, де жив відомий колекціонер Ханенко з дружиною Варварою, музей Західного та Східного мистецтва та ін. Мій батько – художник. Я люблю мистецтво. Якби до музеїв ходили друзі, бував би там частіше. Тепер молоді більше цікавляться кінотеатрами та кінопланадами.

Марина Черненко, студентка ІІ курсу КНУБА:

"ВЛІТКУ ХОДЖУ ЧАСТІШЕ"

Бувала в багатьох музеях – у літературно-меморіальних будинках-музеях Тараса Шевченка та Максима Рильського, будинку-музеї Марії Заньковецької, у храмі-фортеці XII століття "Кирилівська церква", музеї гетьманства, музеї воскових фігур, музеї історичних коштовностей України, музеї – майстерні І.П.Кавалеридзе... влітку ходжу до музеїв частіше, адже на канікулах маю багато вільного часу. Люблю музеї!

Олександр Шкирджок, студент ІІІ курсу КНУБА:

"МАЮ НАМІР ПІТИ"

Ви навели мене на цікаву думку. Річ у тому, що я, на жаль, ще не був у київських музеях. Я не киянин, із Прикарпаття. Вважаю, що таки треба відвідувати музеї, але краще пізнати місто, засноване братами Києм, Шецьком та Хорівом і їх чарівною сестрою Либідь.

Міркувала та опитувала Марія Панченко

ЧИ ХОДИТЕ ВИ ДО МУЗЕЇВ? Nota bene

У кожному місті є чимало музеїв. Вони – своєрідна візитка міста, адже знайомлять з його культурою. Саме тому в музеях часто можна зустріти туристів. Та й ми самі, коли їдемо до іншого міста чи іншої країни, намагаємось побувати навіть в одному – двох музеях. Київ як містечке місто має багато музеїв, містечківськ об'єднань, галерей – більших і менших, відомих і малознаних. Серед студентів, які навчаються у київських вишах, тисячі юнаків і дівчат з інших міст та областей, але вони, на жаль і на диво, не поспішають ні до наших музеїв, ні до музеїв, які є в їхньому місті... Коли я запитувала студентів про музеї, найчастіше отримувала заперечні відповіді та невпевнене знизування плечима, мовляв, не був і не знаю... Якщо доводитись назвати музеї, про які чув, називають один-два. Дехто обіцяв неодмінно дізнатися і відвідати бодай один музей, хоча того від них не вимагала...

Виглядає, що музеї належать до тих мистецьких закладів, якими здебільшого цікавляться творчі люди. Якщо говорити про студентів, то в музеї можна зустріти майбутніх мистців, музикантів, журналістів чи філологів. Щодо представників технічних спеціальностей, то в музеї вони ходять з викладачем культурології, мистецтвознавства, історії чи мови, коли така екскурсія є в навчальному плані. Однак заради ознайомлення з історією міста, у якому народився, живеш чи навчаєшся, не завадить одного невідомого дня влаштувати собі похід в його музеї чи галереї.

Юрій Гощенко, студент ІІ курсу КНУБА:

"СПОДОБАЛОСЯ В НАЦІОНАЛЬНОМУ МУЗЕЇ"

Доводилося бувати в Українському національному музеї. Щоправда, не самостійно, а разом з однокурсниками. Екскурсію туди нам організувала нам викладачка культурології. Було досить цікаво. В інших київських музеях не бував. В селі, звідки я родом, музеїв нема.

Акції протесту

НАРОД ПІДТРИМАВ ПРОФСПІЛКУ

Протягом лютого 2009 року активно діяла профспілка Київської міської організації працівників освіти і науки України. Проходили акції протесту проти підвищення тарифів на комунальні послуги для підприємств та населення Києва.

Так, багатотисячна акція протесту відбулася 12 лютого. В ній взяли участь понад 5 тисяч освітян, медиків та працівників комунальної сфери, які зібралися біля мерії, щоб відстояти свої права. Основними вимогами освітян до влади та депутатів фракцій Київради було введення мораторію на підвищення комунальних послуг, недопустимість затримок у зарплатній платі, збереження муніципальних надбавок освітянам (20% – вчителям і 50% – керівникам навчальних закладів), 5% преміального фонду, посадового окладу до Дня пра-

цівника освіти.

"Профспілка завжди готова до конструктивного діалогу", – наголосив у своєму виступі під час акції протесту Голова Київської міської організації працівників освіти і науки України Олександр Яцун.

24 лютого Київська міська організація Профспілки працівників освіти і науки України провели загальні збори голів первинних профспілкових організацій закладів освіти Києва. Темою їх стало обговорення кола питань освітянських проблем та вироблення стратегії захисту трудових та соціально-економічних

прав і гарантій освітян. В зборах взяли участь близько 1100 профспілкових лідерів. Було запрошено високопосадовців виконавчого органу Київської міської ради Київської міської державної адміністрації. Серед них А.К.Голубченко, виконуючий обов'язки голови КМДА, В.С.Журавський, заступник голови КМДА, В.М.Падала, начальник Головного фінансового управління, Л.М.Григоревич, начальник Головного управління освіти і науки, а також Ю.М.Шукевич, голова Асоціації керівників шкіл Києва.

Результатом стало розпорядження в.о. голови КМДА Анатолія Голубченка: "Я особисто призуливати дію розпорядження про підвищення тарифів на комунальні послуги і медичні послуги в дер-

жавних та комунальних закладах охорони здоров'я до 1.04.2009 року. Тепер пропонуємо створити тристоронню Раду соціального партнерства, до складу якої увійдуть і профспілки. Давайте робити діалог між владою і профспілками та разом спробуємо ще раз все вирахувати, обговорити і прийти до вирішення проблеми".

Наступного дня в.о. голови КМДА А.Голубченко виступив з інформацією про те, що 20% надбавок освітянам будуть враховані у проект бюджету на 2009 рік.

На розширеному засіданні Київської міської ради профспілок було прийнято рішення про призупинення акції протесту, яку планували на 26 лютого 2009 року.

За матеріалами профкому співробітників КНУБА

НОВИНКИ БІБЛІОТЕКИ

Бібліотечний фонд постійно поповнюється новою літературою різноманітного призначення. В цій рубриці ми інформуємо читачів про останні новинки, які надійшли до університетської книгозбірні.

Нові підручники:

1. Романчук С.В. Геодезія. – К.:ЦУЛ, 2008
2. Сомов М.А. Водоснабження. – М.:ИНФРА-М, 2008
3. Степанов М.В. Інженерне обладнання будівель. – К.:КНУБА, 2008
4. Федоров В.В. Реконструкція зданий, споруджень і городської застройки. – М.:ИНФРА-М, 2008
5. Цыгович Н.А. Механіка ґрунтів. – М., 2008
6. Лебідь В.І. Фізична хімія. –Х.: Гімназія, 2008
7. Лычев А.С. Надежность строительных конструкций. – М., 2008
8. Николаевская И.А. Инженерные сети и оборудование территорий, зданий и строений. – М.: Академия, 2008
9. Розенсон И.А. Основы теории дизайна. – М.: ПИТЕР, 2008
10. Гатишин Я.М. Теплотехника. –К.: Знання, 2008
11. Тепло- та звукоізоляційні матеріали і виробництво в енергозберігаючих технологіях. –К.: Майстри, 2008
12. Івлев А.А. Рациональные строительные работы. –М.: Академия, 2008
13. Строительные материалы и изделия. –М.: Аделанг, 2008
14. Железобетонные и каменные конструкции. –М.:Высш. ш., 2008
15. Бондаренко М.Ф. Операционные системы. –Х.: Компанія СМІТ, 2008

Понад 100 назв навчальних посібників та наукових збірників, інша література – це ті новинки, які останнім часом пропонує бібліотека своїм користувачам.

Чекаємо вас 20 числа кожного місяця на оглядах нової літератури, які відбуваються в читальному залі (головний корпус) та читальному залі наукової бібліотеки (лабораторний корпус, 7 поверх). Нові підручники, науково-популярна та художня література завжди широко представлена на оглядах нової літератури. Запрошуємо!

Н. Литвинець,
зав. відділом читального залу
для студентів

Профспілкові справи

Голова комісії з питань соціального захисту Г.М.Тіминський та заст. голови Т.М.Остроухова

Як відомо, у 2001 році згідно п.3 ст.50 Закону України "Про загальнооб'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням" від 18.01.2001 року було запропоновано створити комісію на паритетних засадах від адміністрації і від профспілкового комітету. Це означає, що держава зосередила у своїх руках кошти державного соціального страхування. Попри ці обставини, в університеті було створено відповідну комісію, очолює яку голова профспілкової організації. Таким чином, профком, який має в складі комісії 50 відсотків членства, продовжує займатися своїми соціально-економічними питаннями.

Наш колектив, як будь-який інший, насамперед потребує допомоги в підтриманні і відновленні здоров'я співробітників, тобто забезпеченні їх путівками на лікування. Значну роботу в цьому плані виконує комісія із соціального страхування університету. Щоб можна було оцінити цю важливу і складну роботу нашої профспілки, надаємо читачам такі цифри.

Отже, санаторними путівками у 2004 р. було забезпечено 50 співробітників університету (при плані 28 путівок); у 2005 р. – 57 путівок (при плані 30); у 2006 р. – 67 путівок (при плані 31);

у 2007 р. – 49 путівок (при плані 27); у 2008 р. – 63 путівок (при плані 32). Різниця між фактично отриманими і планованими – це додаткові путівки. На базах відпочинку та пансіонатах відпочили за період 2004–2008рр. 335 співробітників КНУБА із сім'ями. Цей вид роботи носить назву "сімейний відпочинок". За 5 років 27 співробітників університету підлікувалися у Київській бальнеологічній лікарні.

Профком університету турбується і про літній відпочинок наших співробітників та членів їх сімей.

Крім того, щорічно 40 путівок отримують викладачі і співробітники для оздоровлення на учбово – оздоровчій базі "Будівельник", що у П'ятихатках. Важливо відзначити, що на цей період в таборі постійно знаходиться наш санаторій – профлікарія. Тому у нас завжди є кому допомогти на випадок несподіваної хвороби дитей або їх батьків – на сторожі завжди медичний персонал профлікарії.

Кожного року профком організовує й сімейний відпочинок на морі. 60 путівок, придбаних профкомом, забезпечує оздоровлення та приємне проведення часу. 2009 року профком уклав договір на придбання 10 путівок у санаторій "Червона Калина", що у с.Жовтине Рівненської області – приємному місці з чудовим озером за 45 км від Рівного.

Крім того, щороку діти наших співробітників (15–20 чоловік) відпочивають по путівках міськкому профспілки в таборах Закарпатської, Полтавської, Київської областей та в Криму.

ПРОФКОМ ПРАГНЕ ЗАБЕЗПЕЧИТИ І ЛІКУВАННЯМ, І ВІДПОЧИНКОМ, І МАТЕРІАЛЬНОЮ ДОПОМОГОЮ

Кожна людина, на жаль, не захищена від хвороб. Тому у профспілки співробітників багато часу витрачається на оформлення лікарняних листків. Робота ця виконується сумісно з відділом кадрів та бухгалтерією. Так, в 2004 р. випадків тимчасової втрати працездатності склало число 424, тобто ця кількість людей прохворіла 7810 календарних днів. У 2005 році – 540 чоловік прохворіло 8848 днів. Наступного, 2006 року, 504 чоловіки хворіли 8015 днів. У 2007 р. 468 співробітників хворіло 7880 днів. Нарешті, минулого, 2008 року, 416 членів профспілки були хворими 7980 днів (за 9 місяців).

Як показує аналіз тимчасової непрацездатності, який виконується разом із здоров'ям університету, найбільше лікарняних листків ми маємо по таким хворобам: органи дихання зайняли, як кажуць, перше місце; хвороби системи кровообігу – друге; хвороби нервової системи та органів руху та опори – третє; на четвертому місці знаходиться тимчасова непрацездатність по догляду за дітьми.

Хочеться звернути увагу ще на такі цифри. У здоров'я університету за 4 роки 9 місяців обслуговувалися: у терапевта – 8867 чоловік; у лікаря ЛОР – 8795 чоловік; унефролога – 6153; устоматолога – 7018; УЗД – 2556 чоловік; маніпуляції – 13055; у масажиста – 10111; фізпроцедури приймали – 1356; ЕКГ – 652 чоловік; були за цей час й виклики на робоче місце.

Необхідно відзначити важливість того, що наш заклад має свій здоров'яний, який фінансується за рахунок наших спецкоштів, і це надзвичайно допомагає викладачам та співробітникам нашого навчального закладу у збереженні власного

здоров'я та часу, а, головне, отримувати безкоштовних медичних послуг і ін. Таких можливостей у інших вузах Києва і в Україні немає. Окрім цього, у нас регулярно проводяться безкоштовні обстеження, а саме: флюорографія, ЕКГ, інекції.

Згідно Колективного договору адміністрація університету переаховує на рахунок профкому співробітників 03% коштів прибутку університету, які використовуються для соціально-матеріальної підтримки співробітників. Ці кошти використовуються для часткової компенсації, пов'язаної зі смертю співробітників і членів їх сімей, для відзначення ювілярів за нагоди дня народження, організації літнього відпочинку співробітників і членів їх сімей, для новорічних запрошень і подарунків дітям співробітників, організації екскурсій і ін.

У зв'язку із вищесказаним пропонуємо цифри: наприклад, матеріальна допомога у 2004 році склала 7 002 гривень, 2005 р. – 7 090 грн., 2006 р. – 11 455 грн., 2007 р. – 33 825 грн., 2008 р. за 9 місяців – 19680 грн. Путівки на море в 2004 р. оплачувались на 29 020 грн.; в 2005 р. – на 49,83950 грн. В 2006 р. – 48 690; в 2007 р. – на 72 139 грн.; в 2008 р. – 20 000 грн. Профспілковий комітет, разом із комісією соціального захисту і буде піклуватися відносно забезпечення членами колективу КНУБА своїх конституційних і соціально – економічних прав.

Г. Тіминський,
голова комісії з питань соціального
страхування, лікування та відпочинку,
Т.Остроухова,
заступник голови комісії

Так тримати! Ваша думка

Наш студентський театр естрадних мініатюр "Дивні люди" знову займає перше місце на міжнародному фестивалі студентських жартів "Шумний балаган", що проходить з 26 лютого по 1 березня в Брянську. У фестивалі взяли участь 12 колективів та понад 150 учасників. Три команди з України, дві з Білорусі та сім колективів з Росії.

Та перше місце це не все, що привезено з Росії. Крайнім актором на фестивалі став наш стемівець Сергій Кудя. Його, як завжди, цікава акторська гра зачарувала глядачів. Він прикував їх увагу й до кінця спектаклю майстерно виконував своє завдання. Та і це ще не все! Крайшою актрисою фестивалю стала Таня Оуд. Маленька тендітна дівчинка кожною своєю фразою змушувала реготати весь зал.

"Дивні люди" зробили неймовірне, показали гумористичну театральну постановку "Как это происходит с нами". Зал аплодував стоячи, хрип сльозами.

Цікавий факт: "Дивні люди" вже вдруге отримують вищу нагороду на цьому фестивалі. Минулого року вони також зайняли найвищий щабель п'єдесталу.

Ваша думка

Недавно, їдучи в ліфті з поважною людиною, яка ще виявилася гостем з відомого українського навчального закладу, помітив у нього на обличчі бурення і здивування, коли він розглядав написи на стінах кабінки. Важко зрозуміти, чому студенти КНУБА, які користуються ліфтом, є такими вандалами. Адже кожен з них, му, що вигає тут. То ж, насамперед, майбутні будівельники, повинні були б відчувати протест проти унітаризму, який не лише палюють стіни Alma mater, а й дискредитують обличчя тих студентів, що вчаться в КНУБА.

Сергій Кротенюк, студент IV курсу КНУБА:
"ЦЕ НАСАМПЕРД ВАНДАЛИЗМ!"

Дивися на такі написи навколо себе, їдучи в ліфті, відчуваєш, наскільки низьким є культурний рівень студентів, які нищать громадське майно, тим більше в такій важкій час в нашій країні... Хочеться вірити, що автори цих написів все-таки зрозуміють, що вони порушують внутрішній розпорядок навчального закладу.

Максим Дротенко, студент II курсу КНУБА:
"МЕНЕ НЕ ШОКУЮТЬ ТАКІ НАПИСИ"

Мене не шокують такі написи. Є люди, які вважають, що їм все дозволено і хочуть це показати. Та в будь-якому разі це показує їх "культуру", яку терміново треба підвищувати.

ПРО ЩО СВІДЧАТЬ НАПИСИ НА СТІНАХ?

"копати" глибше – до виховання в сім'ї. Звичайно, можна використати й радикальніший варіант, тобто знайти винних і за порушення внутрішнього розпорядку відрахувати з навчального закладу.

Олег Гузіл, студент III курсу Київської Політехніки:
"ВСТАНОВИТИ КАМЕРИ СПОСТЕРЕЖЕННЯ"

Вважаю, що не варто писати ані в ліфті, ані в інших громадських місцях, де це так само можна побачити. Ваш навчальний заклад є престижним в Україні і в світі, і він такого не заслуговує. Я боротися за вандализмом? Краще встановити камери спостереження.

Богдан Чиженко, студент V курсу КНУБА:
"ТАКЕ ЧИНЯТЬ ЛЮДИ З НИЗЬКИМ РІВНЕМ СВІДОМОСТІ"

Ставлення до такого роду речей може бути різним негативним. Що з цим робити? Ну, наприклад, вести бесіди у мас-медіа (як ми зараз вама!), викорис-

Т. Тараненко,
студент КНУБА,
студор газети

(Продовження. Початок на стор. 2)

СТЕМ "ДИВНІ ЛЮДИ" – ПЕРШІЙ!

Театр астраданних мініатюр
ДИВНІ ЛЮДИ

Хочеться подякувати художньому колективу університету за те, що його знають далеко за межами нашої країни! І ще одне: цікаво, чи знає керівництво нашого навчального закладу про це, що молоді таланти за власні кошти їздять представляти на фестивалі, конкурси Київський національний університет будівництва і архітектури?

Юрій Громо́вий

ЖАРТИ ВІД ПРОФЕСОРА О.Л.ПІДГОРНОГО

Олексій Леонідович Підгорний, професор, завідувач кафедри архітектурних конструкцій КНУБА захоплюється поезією з молодих літ, з часів війни... І лиш не так давно вирішив поділитися з власним надбанням з навколишнім середовищем, насамперед з членами поетичного

РЕНТГЕН

Рентген – всевидище око.
То прямо стая, а потім боком.
І добре, коли скаже він:
– Усе без змін, усе без змін.

ЕКГ

Пацієнт лежить, не дише,
А ЕКГ зігзгати пише.
Нехай на стрічці він позначить
Зігзг здоров'я і удачі!

ПРИЛАД УВЧ

Розправив лапи прилад біля мене: –
Кого обнять за плечі чи коліна,
Щоб він узнав тепло мого священне
І почував себе відмінно?

ЕЛЕКТРОФОРЭС

Електрофорес пощипує і гріє,
Як молодик дівчину під куцею.
Його тепло породжує надію.
Щипай і грій – і ще, і ще, і ще!

2001 р.

Клубу "Стихія" нашого університету, якому вже стукнуло 22 роки. І з цього часу, а минуло близько 10 років, не зміг покинути колектив університетських поезій відаючого його поетів, навіть з дружиною... Сьогодні він вирішив підняти настрій читачам газети своїми жартиливими цитиріврами. Читайте!

ЗАГУБЛЕНИЙ

Студентський квиток за № 05678666, виданий 1 вересня 2007 року Київським національним педагогічним університетом (КНПУ) ім Драгоманова на ім'я Грудинської Юлії Анатолівни вважати за недійсний.

Плавання

ТАК ТРИМАТИ, ЮРІЮ ВАСИЛЬОВИЧУ!

Нещодавно у Дніпродержжінську, з 30 січня по 1 лютого 2009 року, у п'ятдесяти метровому закритому плавальному басейні "Мі Колм" пройшов І чемпіонат країн СНД з плавання серед ветеранів у категорії "мастери". Основні цілі та задачі подібних змагань: пропаганда здорового способу життя у цілому; популяризація плавання у країнах співдружності; залучення у спортивне життя колишніх спортсменів та любителів плавання; виявлення найсильніших плавців серед ветеранів, вдосконалення їх майстерності; зміцнення дружніх зв'язків між клубами ветеранського плавання країн СНД (зокрема, України, Росії, Білорусії, Казахстану, Молдови, Грузії). Змагання проводилися за правилами РІАА (Міжнародної організації зі спортивного плавання). Під час проведення змагань встановлювалися вікові категорії (групи) для учасників віком від 25 до 99(1) років. Понад 100 учасників взяли участь у змаганнях, серед яких чемпіони та призери Олімпійських Ігор, чемпіонати Європи та світу, зокрема з Росії та України. Треба відзначити, що змагання були чудово організовані, завдяки зусиллям віце-президента Федерації плавання України, заслуженого майстра спорту СРСР, Олімпійського чемпіона Сергія Леонідовича Фесенка – також учасника чемпіонату Європи з плавання в мікродисципліні та дипломатичних переможців змагань здійснювали Олімпійські чемпіони з плавання Олександр Сидоренко та Сергій Фесенко. Останній святкував у дні проведення змагань свій 50-літній ювілей. Друзі-суперники та всі присутні на змаганнях спортсмени тепло привітали ювілєра.

У змаганнях брав участь доцент кафедри фізичного виховання і спорту (КФВіС) КНУБА, кандидат технічних наук, професор Міжнародної Кадрової Академії, дійсний член Підлімно-Транспортної Академії наук України (ПТАНУ), майстер спорту з плавання СРСР, неодноразовий чемпіон та призер України з плавання у категорії "мастери" Юрій Васильович Човчак (вікова категорія – О (55–59 років)). У вертеп боротьби він здобув 5 медалей різного гатунку на дистанції: 1. золото – 50 м на спині та 200 м комплексне плавання; 2. срібло – 50 м батерфляем та 200 м вільним стилем; 3. бронза – 50 м брасом. З перемогою, Юрію Васильовичу! Так тримати!

М. Ділянян, професор кафедри фізичного виховання та спорту

Переможець Ю.В.Човчак

(Продовження. Початок на стор. 3)

МИКОЛА ГОГОЛЬ – ГОРДИСТЬ УКРАЇНИ

Одного дня в кімнату заглянув пемінікн книжки, студент Дертльського університету В.А.Соллохуб. Я розвалився в кріслі і став його слухати. З перших слів я відкривився від спинки свого крісла, зарочарований і присоромлений, слухав жадбно, кілька разів по-пиривався його зупинити, щоб сказати, до чого він уразив мене, але він холодно підкидав мене очі і неухильно продовжував своє читання. І раптом він вигукнув: "Та голка не так танцюється!..." "Чому не так?" Гоголь посміхнувся і продовжив читання монологу п'яного мужика. Признаюся відверто, я був уражений, знецінений. Коли він закінчив, я кинувся йому на шию й заплакав. Гоголь бувач в Пушкіна, на дачі Китаєвої, де і йому читав уривки з "Вечорів...".

М. Ділянян, професор кафедри фізичного виховання та спорту

(Продовження. Початок на стор. 3)

МИКОЛА ГОГОЛЬ – ГОРДИСТЬ УКРАЇНИ

Заради об'єктивності треба відзначити, що були і критичні відгуки на книгу, але ж так і повинно бути! Не схвалюю "Вечора...". Вище дівчачество – це бо, хто ж схвалить полоти на дідівці! Критикавсьи деяку монотонність сюжетів, незв'язність, вульгарну мову. Ну на те і критики, щоб критикувати. Пережати ці нападки спокійно знову ж таки допоміг Пушкін.

"Вечори...". попри всю свою казковість, виїшли на диво реалістичними – в справу пішли не лише відомості, надіслані рідними, але і праці по етнографії, лінгвістичні статті й навіть трактати по чаклунству. Сам Гоголь з'ясував, що не може придумати сюжети ні з чого, йому необхідна була якась канва, яку він з дивною точністю і майстерністю розсартвав в оповідання, що зачаровує.

Що ж, насолоджуйтесь шикарними описами природи, простим й веселим життям персонажів, дивуйтесь тому, як вареники самі запіляють в рот чаклунів і не сушать собі голову над тим, де ж тут соціальні проблеми, гігієнічність і гігієна образів. Адже це просто казка! Хоча, "казка – ложь, да в ній намек, добру молодцу урок!"

І.Геращенко (за матеріалами книги В.Воропаєва "Н.В. Гоголь")

Нарешті, на початку вересня 1831 року книга виходить з друку і поступає в книжковий магазин. Хвалюючи відгуки, "Вечори..." йдуть нарочитав. Хто сказав про цей тайр: "Вот настоящая веселость, иск-

рення, непринужденія, без жеманства, без чопорности"? Звичайно, Пушкін!

Гоголь посилав екземпляр книги матері, й тут же просить сестру Марію продовжувати надсилати йому записки українських казок і пісень. Тепер, після такого успіху, можна готувати до друку й другий том. Цього разу в своїх проханнях Гоголь не обмежується одними записками і спостереженнями: "Я пам'ятаю дуже добре, що один раз в церкві нашій ми всі бачили одну дівчину в старовинному платті. Вона, напевно, продалась його. Якщо зустрінете де-небудь в мужика старовинну шапку або плаття, що відрізняється чимось незвичайним, хоч би навіть воно було порване – набувайте!". Все це складається в одну скриню або валізу, і при нагоді, коли зустрінеться така, можете переслати до мене".

Оскільки том виходить в березні 1832 року – автор на сьомому небі від стає. Трири раніше, в лютому 1832 року, відбувається і це одна значна подія – М.В.Гоголь зван на обід, який дав видавцеві і книгопродавцеві А.Ф.Смирдіну, щоб відсвяткувати відкриття нового магазину на Невському проспекті. Серед запрошених О.С.Пушкін, К.М.Батюшков, Ф.В.Булгарин, М.І.Греп. Ще рік тому про подібне і мріяти було неможливо.

Заради об'єктивності треба відзначити, що були і критичні відгуки на книгу, але ж так і повинно бути! Не схвалюю "Вечора...". Вище дівчачество – це бо, хто ж схвалить полоти на дідівці! Критикавсьи деяку монотонність сюжетів, незв'язність, вульгарну мову. Ну на те і критики, щоб критикувати. Пережати ці нападки спокійно знову ж таки допоміг Пушкін.

"Вечори...". попри всю свою казковість, виїшли на диво реалістичними – в справу пішли не лише відомості, надіслані рідними, але і праці по етнографії, лінгвістичні статті й навіть трактати по чаклунству. Сам Гоголь з'ясував, що не може придумати сюжети ні з чого, йому необхідна була якась канва, яку він з дивною точністю і майстерністю розсартвав в оповідання, що зачаровує.

Що ж, насолоджуйтесь шикарними описами природи, простим й веселим життям персонажів, дивуйтесь тому, як вареники самі запіляють в рот чаклунів і не сушать собі голову над тим, де ж тут соціальні проблеми, гігієнічність і гігієна образів. Адже це просто казка! Хоча, "казка – ложь, да в ній намек, добру молодцу урок!"

І.Геращенко (за матеріалами книги В.Воропаєва "Н.В. Гоголь")

Nota bene

РАНІШЕ ВОНИ ЗВАЛИСЯ "БУЛАТНИМИ"

Пропонуємо вам цікаву загадку. Цей предмет напевно є в кожному будинку. Без нього неможливо уявити собі інтер'єри театрів, квартир і великих магазинів. Це важлива деталь фотоапарата і телескопів. Ним оснащені операційні літаки і автомобілі. Він присутній навіть в казках. Що це? Так, справді це дзеркало – так його звуть мільярди людей.

ЗАГАДКОВИЙ ДИСК

Років 150 тому в одній з єгипетських гробниць археологи знайшли невеликий металевий диск, покритий багатокітким шаром пилу. Він був укріплений на голові статуетки, що змальовувала молодшу жінку. Думки учених розділилися. Одні стверджували, що диск служив опаломом, інші говорили: це прикраса. А деякі вважали, що археологи знайшли своєрідку. Таємничу знахідку відправили до лабораторії. Виявилось, диск зроблений із сплаву міді з оловом – з бронзи. Коли наждаком зняли шар чорного нальоту, під ним проявилася гладка відполірована поверхня, в якій відбилися обличчя дослідників, і все стало ясно: це дзеркало. Так розповідає про історію народження дзеркала в книзі "Тайна скла" учений і письменник Михайло Петрович Свешніков.

Ми звикли до того, що дзеркала тепер роблять скляними. Але ті перші, єгипетські, були бронзові. Таке дзеркало давало тьмяне і неясне зображення. Від вогкості воно швидко темніло, тому вже в давнину зробували зробити інші дзеркала – срібні. Зображення в них було виразним. Але срібло теж від часу блікне. До того ж коштувало таке дзеркало, звичайно, дорого. Тому пошуку "дзеркального матеріалу" продовжувалося. Був період, коли дзеркала навіть робили із сталі. На Русі їх називали "булатними". Але і вони теж швидко каламутіли.

ТАЄМНИЦЯ ОСТРОВА МУРАНО

Тисячоліття знадобилися для того, щоб люди зрозуміли: зберігати металеве дзеркало від помутніння, від дії вологості і повітря можна, покрити його прозорим захисним шаром. Цю проблему вирішили венеційські майстри, першими навчилися варити прозоре скло. В кінці XIII століття на острові Мурано за глумливі стінами давнього монастиря вони на пладком шматку мармуру "розстелили" листок олова і полили його ртутью. Олово розчинилося в ртуті і виїшло те, що називають тепер амальгамом. На неї наклали аркуш прозорого скла, і сріблеста блискуча плівка завтовшки з цигарковий папір щільно пристала до скла. Так на світ з'явилося перше справжнє дзеркало.

Європа дуже хотіла знати цю таємницю. Французькому послу у Венеції дали доручення: підкупити дзеркальних майстрів і переправити їх до Франції. І ось одного дня в темну осянію ніч від острова Мурано тихо відплив човен: декілька муранських майстрів втекли до Франції. Вони відкрили всі свої секрети. Через декілька років в глибині дрімучих лісів Нормандії відкрився французький завод дзеркального скла.

ВОНИ ЗВОДИЛИ З РОЗУМУ І ПРИВОДИЛИ В ЗАХВАТ

З часом з'явилася мода прикрашати дзеркалами стіни і стелі. Такі кімнати при-

голюшували гостей, але жити в них неможливо: куди не поглянеш – тисячі віддзеркалень. Спершу це здається забавним, але потім стає неприємно і страшно. Хочеться швидше піти. Що дивну властивість дзеркала використовувала іспанська інквізиція, придумавши особливі тортури. Людину садили на декілька днів в дзеркальну кімнату, де, окрім лампи, не було нічого. День і ніч на нього дивилися незлічені віддзеркалення. Вони повторювали кожен його рух, немов знущались з пологоного. І людина не виносила "дзеркальних" тортур, сходила з розуму. Недивно, що від дзеркальних стелі і підлогу в палацах скоро відмовилися.

"ДЗЕРКАЛЬНІ" ПРИСТРАСТІ

З дзеркалами пов'язана безліч історій про пошуки в них прилад померлих. Цілу колекцію подібних випадків зашилює після себе Товариство психічних досліджень, що активно працювало в Англії в кінці XIX – початку XX століття. Розповіді про пошуки в дзеркалах привідди зацікавили Раймонда Мууді, ученого, що ризикнув почати систематичне вивчення цього феномену. Одним з перших добровольців був чоловік, що займав високий пост в Нью-Йоркському "Сті-банку". Він хотів побачити свою матір, померлу рік тому, по якій дуже сумував, ось, виїхавши з "кімнати бачень", він сказав Мууді: "Попа вським сумнівом, особа, яку я бачив в дзеркалі, – моя мати! Вона сказала: "У мене все чудово". А ось що розповів хірург, що теж побачав померлу матір, померлу в 1968 році: "Коли я глянув в дзеркало, по ньому прошла пелена... Потім з неї стала формуватися фігура. Потім стали виявлятися риси. І скоро я зрозумів: це мама. "Як ти?", – запитав я. "У мене все добре. Я люблю тебе", – відповіла вона. Я поставив це питання: "Було боляче, коли ти амирала?". І почув: "Зовсім ні. Перехід до смерті легкий"... Подібних розповідей була безліч. І професійний психолог вирішив випробувати все на собі. Дзеркало влаштувало побачення з примарою йому. У результаті побачення, який, що не дуже-то вірив в "дзеркальні пристрасти", так і не зміг сказати, що "побачення з примарам" – лише ілюзія. Пошуки пояснення цього фантастичного явища продовжуються.

І АВТОМОБІЛІСТ, І АСТРОНОМ, І РІВНЯНИК

Але повернемося до реальних речей. Наприклад, до того, що сталося в Америці в 1911 році під час гонку "Інданалоніс". Хтось Рей Херрону, що брав участь в змаганнях, не міг знайти механіку, який сумароджував би його в гонці, підказував маршрут і повідомляв про ситуацію заду. І у нього з'явилася думка прикріпити до автомобіля дзеркало. Затія, як кажуть, удалася й дипломату Херрону виграти гонку і приз в тисячі доларів. А головне, з тих самих пір на автомобілях астановлюють дзеркала заднього вигляду. У дзеркал безліч професій. Вони рятують кораблі, спрямовують світло лампи маяка в потрібному напрямі. З їх допомогою інженер Гаррі з романа Олексія Толстого спорудив зброю наймовірної потужності – гіперлойд. Дзеркала допомагають астрономам відкривати нові планети і зірки. А лікарям – встановлювати точний діагноз і оперувати хворих. Дзеркало діагноза, нарешті, кожному з нас бути красивішим.

Підготувала Марія Савченко, студентка Ш курсу, студорк газети

СПОРТИВНА ХРОНІКА

У лютому ми святкували День закоханих. А наші спортсмени не спочивали! Зіркова команда з білярного спорту у складі Вадима Козляка (III курс СТФ), Артура Лі (II курс ПЦБ) та Юрія Тарасенка (III курс), виборила І місце в чемпіонаті Києва з білярного спорту, присвяченого Дню Святого Валентина.

Хочеться привітати студента: Олександра Тарасенка (V курс ПЦБ), який за підсумками 2008 року, увійшов в десятку найкращих металевиків списку України серед дорослих спортсменів; Тамару Модєбадзе (IV курс МБГ), яка на Чемпіонаті України з боксу серед жінок, що проходив в м. Коломиї з 28 лютого по 5 березня, виборила II місце. Успішно готуються до Чемпіонату

України з боксу і чоловіки – Ростислав Крайсуня (ФАП П курс), який брагиче участь в змаганнях в складі збірної м. Києва.

Нарешті, відбавичим підсумки 2008 року, треба підзначити: наші спортсмени різно представляли честь університету на різних спортивних змаганнях. Особливо треба виділити виступи левокатлетів, футболістів, боксерів та мастра білярного спорту. Але цих слів ще замало – необхідно висловити щиру подяку їх тренерам, кафедрі фізичного виховання і спорту та фізкультурно-спортивному клубу "Зодчий"! Нових перемог, спортсменам КНУБА!

Віталій Лозинський, студент АТП-32, студорк газети

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua (розділ новини), e-mail: arh_bud@knuba.edu.ua

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури
Свідцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Надруковано у ЗАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 60. Зам. 9-239.

Редактор Ірина Геращенко
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ, 180,
Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35